

določenimi v členu 17 te uredbe, predpiše obvezno vsebino ureditve glede nadomestil, ki jo mora uporabljati ta prevoznik v železniškem prometu, čeprav lahko na podlagi nacionalnega prava takšno ureditev razglasi zgolj za neveljavno?

2. Ali je treba člen 17 Uredbe (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (UL L 315 z dne 3. decembra 2007, str. 14) razlagati tako, da lahko prevoznik v železniškem prometu obveznost nadomestila cene vozovnice v primeru višje sile izključi, in sicer bodisi ob analogni uporabi izključitvenih razlogov, ki so določeni v uredbah (ES) št. 261/2004, (EU) št. 1177/2010 ali (EU) št. 181/2011, bodisi z uporabo pravil o oprostitvi odgovornosti, kot jih vsebuje drugi odstavek 32. člena Enotnih pravil za pogodbo o mednarodnem železniškem prevozu potnikov in prtljage (CIV, Priloga I k Uredbi), tudi za primere nadomestila cene vozovnice?

(¹) UL L 315, str. 14.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verwaltungsgericht Hannover (Nemčija) 13. oktobra 2011
– Laurence Prinz proti Region Hannover**

(Zadeva C-523/11)

(2012/C 13/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Laurence Prinz

Tožena stranka: Region Hannover

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali gre za omejevanje pravice do prostega gibanja in prebivanja državljanov Unije iz členov 20 PDEU in 21 PDEU, ki glede na pravo Skupnosti ni upravičeno, če se nemški državljan, ki ima stalno prebivališče na ozemlju Nemčije in obiskuje izobraževalno ustanovo v državi članici Evropske unije, za obiskovanje te izobraževalne ustanove odobri pomoč pri izobraževanju na podlagi zveznega zakona o individualni pomoči pri izobraževanju (BAföG) samo za eno leto, ker ob začetku prebivanja v tujini ni že vsaj tri leta stalno prebivala na ozemlju Nemčije?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Landgericht Hamburg (Nemčija) 20. oktobra 2011 –
Novartis Pharma GmbH proti Apozyt GmbH**

(Zadeva C-535/11)

(2012/C 13/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Novartis Pharma GmbH

Tožena stranka: Apozyt GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pojem „izdelan“ iz uvodnega stavka točke 1 Priloge k Uredbi (ES) št. 726/2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila (¹) zajema tudi take postopke, pri katerih se na podlagi recepta in naročila zdravnika vsakokrat odvzame odmerek zdravila, ki je razvito in dokončno izdelano po teh postopkih, v drugo posodo, če se tako ne spremeni sestava zdravila; torej zlasti izdelavo vnaprej napolnjenih injekcij, ki so bile napolnjene z zdravilom, ki je bilo dovoljeno v skladu s to uredbo?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 34, str. 229.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Oberlandesgericht Wien (Avstrija) 20. oktobra 2011 –
Bundeswettbewerbsbehörde proti Donau Chemie AG in
drugim**

(Zadeva C-536/11)

(2012/C 13/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Wien

Stranke v postopku v glavni stvari

Predlagatelj: Bundeswettbewerbsbehörde

Nasprotne udeleženske: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, Ashland Südchemie Hantos GmbH

Drugi udeleženci: Bundeskartellamt, Verband Druck & Medientechnik

Nasprotna stranka: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pravo Unije – zlasti glede na sodbo Sodišča z dne 14. junija 2011 v zadevi Pfeiderer, C-360/09 – nasprotuje nacionalni konkurenčni določbi, v skladu s katero je odobritev vpogleda v spis sodišča, pristojnega za konkurenčne zadeve, za tretje, ki niso udeleženi v postopku, zaradi priprave odškodninskih tožb proti udeležencem omejevalnega sporazuma (tudi) v postopku, v katerem sta bila uporabljena člen 101 PDEU ali 102 PDEU v povezavi z Uredbo št. 1/2003/ES⁽¹⁾, brez izjeme odvisna od soglasja vseh strank v postopku in sodišču v posamičnem primeru ne omogoča tehtanja interesov, ki jih varuje pravo Unije, za določitev pogojev, pod katerimi se odobri ali zavrne vpogled v spis?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

2. Ali pravo Unije nasprotuje takšni nacionalni določbi, če ta sicer enako velja za postopke, v katerih se uporablja zgolj nacionalno konkurenčno pravo, in ne predvideva posebnega pravila za dokumentacijo, ki so jo dali na voljo prosilci za ugodno obravnavo, primerljive nacionalne določbe v drugih vrstah postopka, zlasti v pravnem in nepravdnem civilnem postopku in v kazenskem postopku, pa vpogled v sodni spis omogočajo tudi brez soglasja strank, če tretji, ki ne sodeluje v postopku, verodostojno izkaže pravni interes za vpogled v spis in prevladujoči interesi drugega ali prevladujoči javni interesi v posameznem primeru ne nasprotujejo vpogledu v spis?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Højesteret (Danska) 26. oktobra 2011 – Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF – danski sindikat pravnikov in ekonomistov) v imenu Erika Toftgaard proti Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Zadeva C-546/11)

(2012/C 13/12)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Højesteret

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF – danski sindikat pravnikov in ekonomistov) v imenu Erika Toftgaard

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 6(2) Direktive 2000/78⁽¹⁾ razlagati tako, da država članica lahko določi le, da določitev starostne omejitve za upokožitev ali pridobitev pravic iz panožnih programov socialne varnosti ne pomeni diskriminacije, če se ti sistemi socialne varnosti nanašajo na starostne ali invalidske pokojnine?
2. Ali je treba člen 6(2) razlagati tako, da se možnost določitve starostne omejitve nanaša samo na upokožitev na podlagi teh sistemov, ali pa je treba to določbo razlagati tako, da se možnost določanja starostne omejitve nanaša tudi na pravico do izplačevanja dajatev iz sistema?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali lahko izraz „panožni programi socialne varnosti“ v členu 6(2) vključuje programe, kot je „rådighedsløn“ (plačilo za pripravljenost), kakor je opredeljen v členu 32(1) danskega zakona o javnih uslužbenih (Tjenestemandslov), v skladu s katerim lahko javni uslužbenec kot posebno varstvo v primeru odpovedi zaradi ukinitve njegovega delovnega mesta prejema svojo trenutno plačo še tri leta in mu še naprej teče pokojninska doba, če je pripravljen sprejeti premestitev na drugo primerno delovno mesto?

4. Ali je treba člen 6(1) Direktive 2000/78 razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 32(4)(2) Tjenestemandslov, v skladu s katero se plačilo za pripravljenost ne izplačuje javnemu uslužbencu, ki je dopolnil starost, pri kateri se lahko začne izplačevati državna starostna pokojnina, če je bilo delovno mesto ukinjeno?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79)

Tožba, vložena 28. oktobra 2011 – Evropska komisija proti Italijanski republikli

(Zadeva C-547/11)

(2012/C 13/13)

Jezik postopka: italijanshina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Stromsky in D. Grespan, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika